

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 27. travnja 2005.

elim biti u slubi pomirenja i sklada među ljudima i narodima

Draga braćo i sestre!

S radošću vas primam i upućujem srdačan pozdrav svima prisutnima, kao i onima koji nas prate putem radija i televizije. Kao što sam već rekao na prvom susretu s gospodom kardinalima, upravo protekle srijede u Sikstinskoj kapeli, u duši mi se na početku moje petrovske slube izmjenjuju dva suprotna osjećaja: divljenje i zahvalnost prema Bogu koji je iznenadio prije svega mene samog, pozvavši me za nasljednika apostola Petra; zatim, unutarnja strepnja pred veličinom zadaće i odgovornosti koje su mi povjerene. Veseli me i raduje, ipak, sigurnost u pomoć Boga, njegove Presvete Majke, Djevice Marije, i svetih zaštitnika; potpora mi je i duhovna blizina čitavoga Bojeg naroda kojega, kao što sam protekle nedjelje imao priliku ponoviti, nastavljam moliti da me prati neprestanom molitvom.

Nakon smrti moga časnog prethodnika Ivana Pavla II., danas se nastavljaju tradicionalne opće audijencije srijedom. Na ovom prvom susretu elim bih se u prvom redu zaustaviti na imenu koje sam odabrao postavši Rimski biskup i sveopći Pastir Crkve. Htio sam uzeti ime Benedikt XVI. kako bih se u duhu povezao s papom Benediktom XV., koji je vodio Crkvu u teškim vremenima prvoga svjetskog rata. Bio je hrabri i autentični prorok mira te se smjelo i odvano zalagao najprije kako bi se izbjegla drama rata, a potom da bi se ublaile njegove tragične posljedice. elim slijediti njegov trag u svojoj slubi slueći pomirenju i skladu među ljudima i narodima, duboko uvjeren kako je veliko dobro mira nadasve Boji dar, krhki i dragocjeni dar za koji treba moliti i koji treba čuvati te zajedničkim snagama iz dana u dan izgrađivati.

Ime Benedikt evocira, osim toga, veličanstveni lik velikog "oca zapadnog monaštva" svetog Benedikta Nursijskog, suzaštitnika Europe zajedno sa svetim Ćirilom i Metodom. Postupno širenje benediktinskog reda kojega je on osnovao izvršilo je golemi utjecaj na širenje kršćanstva na čitavom kontinentu. Sveti se Benedikt radi toga mnogo časti u Njemačkoj i, posebno, u mojoj rodnoj Bavarskoj; on predstavlja temeljno uporište jedinstva Europe i snano podsjećanje na neporecive kršćanske korijene njezine kulture i njezine civilizacije.

Poznata nam je preporuka koju je taj otac zapadnog monaštva ostavio monasima u svojem Pravilu: "Neka im ništa ne bude vanije od Krista" (Pravilo 72,11; usp. 4,21). Na početku moje slube Petrova nasljednika molim svetog Benedikta da nam pomogne da Krist bude uvijek u središtu našega ivota. Neka on uvijek bude na prvome mjestu u našim mislima i u svakom našem djelovanju! Rado se u mislima vraćam mom časnom prethodniku Ivanu Pavlu II., kojemu dugujemo izvanrednu duhovnu baštinu. "Naše kršćanske zajednice", pisao je u apostolskom pismu Novo millennio ineunte, "trebaju postati vjerodostojne škole molitve, gdje se susret s Kristom ne izriče samo u molitvi za pomoć, već također u zahvali, hvalospjevu, klanjanju, razmatranju, slušanju, aru čuvstava, sve do istinskoga zanosa srca". Te je upute nastojao sam provesti u djelo posvetivši svoje posljednje kateheze srijedom komentaru psalama Jutarnje i Večernje. Kao što je on učinio na početku svoga pontifikata, kada je htio nastaviti razmišljanja o kršćanskim krepostima koja je započeo njegov Prethodnik (usp. Učenja Ivana Pavla II., I (1978.), str. 60-63), tako i ja elim na našim sljedećim tjednim susretima nastaviti sa iznošenjem komentara kojeg je on pripremio a u kojem je obrađen drugi dio psalama i himana od kojih je sastavljena Večernja. Iduće srijede nastavit ću upravo tamo gdje su prekinute njegove kateheze na općoj audijenciji 26. siječnja.

Dragi prijatelji, još jednom hvala za vaš posjet, hvala za ljubav kojom me okruujete. Od srca vam uzvraćam istim osjećajima te vama ovdje prisutnima, vašim obiteljima i svim dragim osobama udjeljujem posebni blagoslov.